

Banyoles al cor

Un dels llocs pels quals els llibres tenen especial preferència són les tauletes de nit dels lectors, perquè s'hi troben especialment atesos i estimats.

Nosaltres, durant molt de temps, hi hem tingut el volum El teixit de la memòria. Articles (1946-2000), d' Antoni M. Rigau i Rigau, no sols perquè és molt extens, sinó també perquè els articles estan ben escrits, desperten gaudi i interès, tenen el vernís de la perennitat i, per això mateix, són agradables de llegir i rellegir.

El Sr. Rigau nasqué el 24 de gener de 1918 a Banyoles. Era fill d' Antoni Rigau, rellotger, i de Rosa Rigau, d'origen tarragoní. El 1947 es casà amb Teresa Oliver i Gasau, amb qui tingué tres fills: Irene, Gemma i Antoni M.

Desenvolupà, al llarg de la seva vida, tasques professionals diverses, com ara la de tresorer i director del departament de pinsos de Nútrex/Indústries Coromina (1944-1983). Es vinculà a moltes entitats del poble i a l'Ajuntament, del qual fou regidor i primer alcalde (1967-1974), i exercí de Cronista Oficial Honorari de Banyoles des de molt jove, tot i que de forma institucional des de 1979.

S'escau de dir que acabada la guerra fundà amb d'altres companys d'Acció Catòlica la revista Horizontes, que més tard esdevindria Revista de Banyoles. El teixit de la memòria, que recull més de sis-cents articles relacionats amb Banyoles i la seva gent, publicats en butlletins municipals i en mitjans diversos, i de l'edició del qual tingué cura l'historiador Jordi Galofré, dona testimoni d'aquesta activitat incessant i fructífera.

Ens agradaria fer esment a molts escrits del llibre. Com que l'espai és limitat, n'esmentarem un. Tenint en compte que celebrem l'Any Fabra, ens volem referir a «Es mereix un altre tracte (Pompeu Fabra)», on parla de l'estada del mestre a Banyoles, l'any 1932, amb motiu de la cloenda d'uns cursets de gramàtica catalana.

El 18 de desembre de 1999 l'Ajuntament li concedí la Medalla d'Or de la ciutat. Morí el 2001. Deixà un llegat important –d'articles, llibres i documentació–, l'edificació del qual vingué motivat per l'estimació a Banyoles i la comarca, l'afició a la història i la recerca de les arrels de la seva família a la capital del Pla de l'Estany.

El Sr. Rigau era un home noble. Treballador. Amb un gran do de paraula. Excel·lent tertulià. Generós a l'hora de

compartir els seus coneixements. El centenari i, sobretot, l'obra han de portar a fer-li un lloc ben espaiós en el nostre record individual i col·lectiu.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/02/20/banyoles-al-cor/896907.html?utm_source=rss